

1882-03-18

þý š Å ² µ Å ½ · Å ¹ ⁰ ¬ ½ - ± . » ¹ ⁰ - ± Å ² - ¹ ⁰

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/11326>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή ἐτησία πριπληρωτέα
ἐργατ., τηλεστι της Κύπρου σελι
νικά εἰσι. Εἰσι χωρίσια σελίνια
πετα. Εν τῷ ἔξωτροι φράγκα εἰ
κούσι. — Εἰδοπούλτεις καὶ διπτήσι
ειπαχωρίζονται πρὸς μητέν φράγ
καν τῷ γενικόν. — Στατιστικά
πέννας τὴν γραμμήν. — Αρετα
σύνθετα τῷ προγράμματι τῆς
ΑΛΗΘΕΙΑΣ καταχωρίζονται
δωρεάν.

ΑΛΗΘΕΙΑ

Ἐφημερίς Εβδομαδιαία.

Βιβλίστας Διοικητής. Α. Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΟΣ (Εδίτερη Α. Σ. Επενδύσεις)

Γνωστοποίησις

Παρακαλοῦνται οἱ ἐν τε τῷ ἐ-
σωτερικῷ καὶ τῷ ἔξωτερικῷ ἀξιό-
τικοι συγδρομηταὶ τῆς «Ἀληθείας»
ὅπως εὐαρεστήσωνται νὰ πληρώ-
σωσι τὴν ἐτησίαν αὐτῶν συνδρομὴν
τοῖς κατὰ τόπους Ἐπιστάταις ἡ-
μῶν, πρὸς οὓς ἀπεστάλησαν ἥδη
αἱ ἀποδείξεις.

Ἡ Σύνταξις.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑ ΝΕΑ ΗΛΙΚΙΑΣ 2—10 ΜΗΝΩΝ.

Εἶναι εὐτύχημα διὰ τὸ Ἀγγλι-
κὸν ἔθνος ὃν δὲν ἔξαρταται ἢ
τύχη τον ἀπὸ τὴν καλὴν περὶ¹
αὐτοῦ ἢ κακὴν ἰδέαν τῆς παρα-
πεταμένης Κύπρου, ἄλλως
δὲν γνωρίζομεν ποίας ποινῆς θὰ
ἥσαν ἀξιοι οἱ ἀντιπροσωπεύον-
τες αὐτὸν ἐν Κύπρῳ ἀπὸ τριῶν
ἡδη ἑτῶν, διότι τὰ ὑπὸ τοῦτων
πραττόμενα εἶναι τοιαῦτα, ὡς νὰ
εἶχον οὗτοι λόγον ἐπὶ τῇ τρατιώ-
τικῇ πούτων τιμῆς διπλαύσωποι
σιν εἰς τὸ ἀντίθετον πᾶσαν κα-
λὴν ἰδέαν, ἢν εἶχον οἱ λαοὶ τῆς
Ἀνατολῆς, ἢ ἰδίως οἱ Κίπριοι,
περὶ τῆς Ἀγγλίας ἢ τῶν Ἀγ-
γλῶν ἐν γένει. Γνωρίζοντες δὲ
πλέον πόσαν εἶναι διαβεβλημέ-
νοι ἐν Λουδίνῳ οἱ γράφοντες εἰς
τὸ Κύπρον. Κατριάνη Φίλλι,
εἴμεν φρεγκασμένοι ν̄ ἀναφέρω-
μεν γεγονότα εἰς μαρτυρίαν πά-
της πληροφορίας, ἢ κατὰ δυτυχί-
αν ἡμῶν καθ’ ἐκάστην μέν γεγονό-
τα λαμβάνουσιν ὑπαρξίαν πρὸς ἀ-
πόδειξιν τῶν δισχυριπμῶν τοῦ
ἐντοκίου ἐλληνικοῦ τύπου. Ἰδοὺ
ἐν λίαν πρόσφατον.

Ἡ Διοίκησις τῆς Κύπρου δια-
τηρεῖ τυπογραφεῖον, δι’ ὃ τὸ πτω-
χεῖον τῆς υἱού την ταμεῖαν δακανῆ γεν-
ναῖται πασού εἰς λίρας στερλί-
νας, ἢ ὅμως ἡ εφημερίς τῆς Κύπρου
μετατρέπεται ἐλληνική τούλαγχοντες
εἰς Οἰναρίας ἤματα. Εἰς τούτης

ἡδέκα ἐνίστε μηνας ἀφ’ οὗ χρόνου ἡ
Α. Ἑξ. ὁ Μ. Ἀρμοστής ἢ γενικὸς Ἀρ-
χιστράτηγος τῆς υἱού της Κύπρου εἰ
χειν εὐαρεστηθῆναν νὰ διαπράξῃ μέ-
τανα... κυβερνητικὴν πρᾶξιν ἀπόδει-
ξις τὸ ὑπὸ ἀριθμ. 80 φύλλον, ὅπερ
διανεμηθὲν περὶ τὰ τέλη Φεβρουα-
ρίου 1882, μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ὁ ἀ-
δάμας τὸν δικασικῶν ἀνδρῶν κ. Πό-
τε έιλ διωρίσθη δικασικὸς λειτουργὸς
τὴν 26 Νοεμβρίου 1881, ὁ κ. Κόλ-
λυνερ ὡς ἀντικατασάτης τοῦ εἰρημέ-
νου εἰς τὸ ἐκτελεστικὸν ἀπὸ τῆς 30
τοῦ αὐτοῦ ημέρας ἢ ἔτους, ὁ κ. Θω-
μᾶς Παντελίδης προσωρινῶς
ὑπαλληλος τοῦ τελωνείου ἀπὸ τῆς
14 Απριλίου 1881, ὁ Μεχεμέτ Ρι-
φάτ ἐφένδης διδάσκαλος τῆς τουρ-
κικῆς ἀπὸ τῆς 1 Ιουλίου 1881 κλπ.

Ἄλλα μήπως ἔναι τοῦτο ἢ μό-
νον τὸ παράδεξον γεγονός; Ἰδοὺ
κομβολόγιον δόλοκληρον ὅμοιων.
1) Ἐπὶ αἰῶνας ὅλους εἴχουεν τὴν
ἰδέαν ὅτι οἱ Ἀγγλοι εἶναι ὁ φιλε-
λευθερώτερος λαός τῆς Εὐρώπης
ἢ ὅμως οἱ παρ’ ἡμῖν ἀντιπρόσωποι
τοῦ εὐρού τὸν δημοτικὸν νόμοντῶν
Τούρκων ἄγαν φιλελεύθερον ἢ τὸν
κατιργηταν.

2) Εἴχομεν μέχρι τοῦ 1878 τὴν
δέαν ὅτι οἱ Ἀγγλοι εἶναι αὐτόχροη
μα ὁ πρωτικός νοῦς ἢ δὲν πράττουν
σιν οὐδὲν ἀσκοπομήδη οἱ κάτοικοι
τῆς Κύπρου μένει αἱρέτων φυλῶν. Υπο-
σκειας ἢ ἔθνικότητος, ἀποκαλεστικ
“ἔγγλεζικην δουλιὰν” πᾶσαν ἔργα
σίαν ἐλαττωματικὴν, ὑπερμήτρως
διπανηρὰν ἢ ἀσκοπον σύναρα· ἡ
μαγκάσθημεν δὲ ἀκοντες νῦν ἐρη-
μεύσωμεν τὸ ἀγγλικὸν γνωμικὸν
“Ο χρόνος εἶναι χρῆματα”, ὅτι ση-
μαίνει οὐχι ὅτι μᾶς ἐδίδαξαν οἱ
πατέρες ἡμῶν, ἀλλ’ ὅτι δηλοῦ “Με-
ταπόντει φυγεύων π. χ. σκάρους
πεντης ἡ τερεβίσθον. ἐπὶ τῆς ἀμ-
μοῦ, θεράπευτὴ χάλα σοδονα-
σες μᾶς παρέρχωνται οἱ μῆνες” νῦν
λαμβάνει ταχαία.

3) Οι πατέρες μάς εἴπεισ οὐ-

κις ὠνειροπολοῦμεν περὶ μέλλον
τος, ηγχόμεθα, ἢν ἐπέπρωτο πρὸ
τῆς ἔθνικῆς ἡμῶν ἀτοκετασάτεως
νὰ μεταθῶμεν εἰς χεῖρας Εὐρωπα-
ϊκῆς Δυνάμεως μετὰ τὴν πτῶσιν
τῆς Τουρκίας, ἢ Δύναμις αὐτην νὰ
ἔναι ἢ Ἀγγλία, διότι, ἐλέγομεν, ἐκ
τὸς πολλῶν ἄλλων εἰλῶν θὰ πέσῃ
εἰς τὴν ηγεσον λίρα μὲ τὴν οὐρανὸν
ἢ οἱ φόροι θὰ ἐλαττωθῶσιν. Ἡλ-
θον οἱ Κύριοι οὗτοι ἢ ἔτειοι πολὺ²
ἔλαφοι, ἢ τοὺς αὐξάνονταν πῆρε
τοῦ χανοντάρης εὔρον ὅτι οἱ
φόροι οἱ τοντοκικοὶ ἢ ήσαν πολὺ³
ἔλαφοι, ἢ τοὺς αὐξάνονταν πῆρε
τοῦ χανοντάρης εὔρον μὲ τὴν οὐρα-
νὸν.

4) Οι θαυμασταὶ τῶν Ἀγγλων γε-
ραιτεροι (ἢ πόσοι εἴναι οἱ Κύπροι
οιοὶ μηδαμάζοντες τοὺς Ἀγγλούς
πρὸ τοῦ 1878;) ἐλεγον ἡμῖν ὅτι, οἱ
Ἀγγλοι εἶναι αὐτόχροημα ἢ τάξις
τάξις ἐν τῇ ἔργασίᾳ, τάξις ἐν τῇ
διωκήσει, τάξις ἐν ταῖς δίκαιες παν-
τοῖς τάξις ὅπου κυματίζει σημαία
Ἀγγλικῆ. Καὶ ὅμως οἱ ἐν Κύπρῳ
ἀντιπρόσωποι των ἔπεισαν ἡμᾶς
ὅτι ἡτο δυνατάν νὰ φθάσῃ εἰς μεί-
ζον τούρκων ἢ ἀγγλικῶν γνωμικῶν
Ζονα βαθύδον ἢ ἐπὶ τῶν Τούρκων
ἀγαξία. ἢ τὸ χάος. “Αν θέλεις,
ναγγινάτα, μετάβηθε μίαν. ἡμέραν
εἰς ἔν των Ταβῆ (πρωτοκείων)
ἢ κατὰ προτίμησιν εἰς τὸ τῆς Λευ-
κωτίας ἔκει θάλασσα 50—60 δια-
δίκευς πληροῦντας τοὺς φλιακούς,
τὰς θύρας ἢ τὴν αλθεόσαν, ἢ ἐ-
πιδοτηρίων. θάλασσα 50—60 δια-
δίκευς μὲ μηδέποτε παραδίκευτη
θύρας θάλασσα 50—60 δια-
δίκευς μὲ μηδέποτε παραδίκευτη

λῶν ὅταν θὰ ἴσης ἵδιοις ὅμμασιν
ὅτι 2 1/2 δικαστὶ ἀποτελοῦσι τοῖς
α δικαστήρια ἢ ἔκαστος ἀνακρίνει
εἰς ἀκατάληπτον τοῖς λοιποῖς
γλῶσσαν: ἀγγλική ὁ κ. Σίγαρ,
τουρκιτής ὁ καδῆς, ὁ ωμαϊτής ὁ
κ. Τοφαρίδης. Οὐδόλως δὲ παρά-
δοξον νὰ τύχῃ ὁ ἐξεταζόμενος νὰ
μηδέναι ὁ διάδικος τῆς ὑπόθεσε-
ως, περὶ ης τὰ τρία ταῦτα δικα-
στήρια ἀνακρίνονται αὐτὸν, νὰ κο-
μίσῃ δηλ. ὁ ζαπτιές τὴν μητέρα
ἀντὶ τοῦ ἐγγάμου νίσσην ἢ μα-
κρότερόν των συγγενῆ τοῦ κλη-
τευομένου! ”Ισως θὰ δυσπιστήσει,
ἄλλα τὸ πρᾶγμα εἶναι φυσικώ-
τατον ὡς ἔχει ἡμῖν τὰ πράγματα
ἀγράμματος ζαπτιές λαμβάνει εἰς
χεῖρας μίαν κλησιν, ἢ τις περιέχει
τὸ ὄνομα τοῦ διαδίκου ἀγγλική
τουρκιτή, ἢν γναί τοῦρκος, ἐνδο-
τε δὲ ἢ ἐλληνιτής, ἢν γναί ἔλλην
ο κλητευόμενος. ”Αγγλικής οὐν
δὲ εἰς ὑπάρχει ἐν τοῖς χωρίοις
οὶ δὲ ἀναγνώσκοντες τουρκιτή
ἀπασι τοῖς χωρίοις τῆς Κύπρου
ὅμοιον ἀπὸ Πάφον μέχρι Ριζοκαρ-
πάσον μόλις εἶναι μία διαδεκάς
ἄν δὲ τύχῃ νὰ λείπῃ ἢ δὲ Ιερεὺς
ἐν τοῖς μικροτέροις χωρίοις δὲν
εὑρίσκεται οὐδὲ ”Ελλην, ἀναγνώ-
σκων τὸ χειρόγραφον ὁ ζαπτιές
λαπτὸν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἢ
οἰκοθεν ἢ κρύψα παραπελμάνος
ὑπὲρ τοῦ εὐνάρων ἐνάγοντος
κατηγορεῖται, τάξις ἐν τῇ
διωκήσει, τάξις ἐν ταῖς δίκαιες παν-
τοῖς τάξις ὅπου κυματίζει σημαία
Ἀγγλικῆ. Καὶ ὅμως οἱ ἐν Κύπρῳ
ἀντιπρόσωποι των ἔπεισαν ἡμᾶς
ὅτι ἡτο δυνατάν νὰ φθάσῃ εἰς μεί-
ζον τούρκων ἢ ἀγγλικῶν γνωμικῶν
Ζονα βαθύδον ἢ ἐπὶ τῶν Τούρκων
ἀγαξία. ἢ τὸ χάος. ”Αν θέλεις,
ναγγινάτα, μετάβηθε μίαν. ἡμέραν
εἰς ἔν των Ταβῆ (πρωτοκείων)
ἢ κατὰ προτίμησιν εἰς τὸ τῆς Λευ-
κωτίας ἔκει θάλασσα 50—60 δια-
δίκευς πληροῦντας τοὺς φλιακούς,
τὰς θύρας ἢ τὴν αλθεόσαν, ἢ ἐ-
πιδοτηρίων. θάλασσα 50—60 δια-
δίκευς μὲ μηδέποτε παραδίκευτη
θύρας θάλασσα 50—60 δια-
δίκευς μὲ μηδέποτε παραδίκευτη

Διὰ πᾶσαν αἰτησιν ἀπειθυντέον
τῷ Συντάκτῃ Γραφείον καὶ Τυπο-
γραφείον τῆς ΑΛΗΘΕΙΑΣ ὁδός Α
γίου Αντέριου ὑπερ τὴν πίκαν
Δημητρίου Χατζηπαύλου ἀριθ. 56
λί συνέργαμα εἰσιν ὑποχρεωτικῶς
τῆσσαν. Τὰ πρὸς ἀμοιβαύεστιν ἐπὶ⁴
παλλάγειν εγγραφούσιν ἢ μ
εἰς εἴσπειτε οὐται. Εξιστολαι μέ
απηλλαγμέναι ταχυδρομικοῦ τ-
λοντος εἰσιν ἀπαράξετοι

ώς πρὸς δὲ τὸν αὐλακα, ἀπεφασίσθη νὰ ἀνοικοδομηθῇ οὗτος δαπάναις τοῦ καταστροφέως, ὑποχρεούμενον νὰ τὸν ἀποκατατήσῃ καὶ κατὰ τὸν ροῦν ὡς πρότερον Πρὸς τὸ δικαστήριον καὶ τὸν ἀξιότιμον δικηγόρον τοῦ εἰνάγοντος κ. Καρεμ φυλάκην, ὑποσηρίξαντα μετ' εὐσαθείας τὰ αἰτήματα αὐτοῦ, ἀπονέμομεν τὸν προσάκοντα ἔπαινον.

‘Ο ἐν τῇ πόλει ἡμῶν παροικῶν γυναῖ-
σδος Ἀγγλος Ἰερεὺς κ. Οὐδὲν λιαρ
Φέργους στῶν κατεμηνύθη ἐνώπι-
ον τοῦ Ταβῆ ὑπὸ τοῦ συμπολί-
του νήμῶν κ. Συμεὼν Κατσουνωτοῦ
ἐπὶ δειναῖς ὕβρεσιν, ἃς ὁ ποῶτος
ἐξήνεγκε κατὰ τοῦ δευτέρου ἐν δῃ
μοσίᾳ δικαστικῇ συνεδριάσει. Οἱ
ερεὺς τοῦ Υψίσου, ὁ ἀγγλικὴν ἔ-
χων τὴν ἀντροφὴν, ἀπεκάλεσε
τὸν κ. Κατσουνωτὸν “Ἐλάκα, μω-
ρὸν, ψεύσην καὶ ἄτιμον.” Πεπεί-
σμεθα ὅτι καὶ ἐν τῷ δίκῃ ταύτῃ
τὸ Δικαιούριον θέλει ἐξενέγκει δι-
καίαν καὶ ἀπροσωπόληπτον τὴν
ἐτυμηγορίαν αὐτοῦ. Δικηγόρος τοῦ
μηνύοντος εἶναι ὁ κ. Καρεμφυλά-
κης.

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΝ ΛΕΜΗΣΟΥ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἐπειδὴ μανθάνομεν ὅτι ἐκυκλοφόρηται συναλλάγματα ἐκδόσεως· Χατσῆ Πέτρου καὶ ἀδελφῶν αἱ ἀνταποκρίτων τῆς ἐνταῦθα Ἀγγλοσαιγυπτίακης Τραπεζῆς (ἀνυπαρχούσης ἐπωνυμίας) εἰς διαταγὴν τοῦ Δημαρχείου Λεμνησοῦ καὶ ὡπισθογραφημένα παρ' αὐτοῦ εἰς διαταγὴν ἄλλων, τὸ Δημαρχεῖον τοῦτο ἔθεωρητεν ἀναγκαῖον νὰ κοινοποιήσῃ εἰς τὸ δημόσιον ὅτι τοιαῦτα γραμμάτια εἶνε ὅλως ψευδῆ καὶ πλαστογραφημένα καὶ κατὰ συνέπειαν ἀκυρα, καθότι τὸ Δημαρχεῖον τοῦτο δὲν ἔνθρηγησε τοιαύτας συναλλαγὰς ἐπὶ συναλλαγματικῶν.

Λευκωσίας 3) 15 Μαρτίου 1882.

Ο Δήμαρχος
ΧΡ. ΚΑΡΥΔΗΣ.

Καλε Χριστού: 25. Φεβρουαρίου

Κύριε Συντάκτα τῆς "Αληθίας."

"H ēv Ktēmati ðu íkēpsic πρό τινων

τήσιωσιν 75 ὄκαδες ξηρὰ, ὁ δὲ κ. Γεώργ. Δημητριάδης εἶπεν ἐντὸς τοῦ ευμβούλίου ὅτι χωρικοῦ τιμες ἔξετί μησαν 5 ὄκ. χλωρὸν καπιόν, ὅσις κατήντησεν ἐπειτα 4 ὄκ. ξηρὸς, ὡς εἰς γὰς 100 ὄκ. ἀναλογοῦν ὄκ. 75. Χωρικός τις τότε εἶπεν ὅτι " ὅταν ὁ καπνὸς ἀπεκόπει τῷ τῷ ἀγρῷ ἐπὶ τὸν φυτῶν 5 ὄκ. χλωρὸς, εἶχε μικρὰ τὰ φύλλα ἢ ἐπειτα, ἀφοῦ ἐπεσε βροχὴ, ἐμεγάλωσαν, ἄλλως αἱ 20 ὄκ. καταντοῦν 4 μόνει, ἐπειτα πεθανθῆ ἢ ὁ μεμιύησης γὰρ ἦτο καταχρατή: αὐτὸ δὲ, τὸ ὄπιον τῶσα ζητεῖ τε ἀπὸ ήμᾶς, εἴναι φανερὸν ἀδικία, ἃς δοκιμάζεται βέρυλησις ἢ θάλαττος ἐχομείδικαιον." Μ' ὅλα ταῦτα ὁ διοικητὴς ἐπειρενεὶ ἡ ὑπέχορωδησαν διὰ τῆς βίᾳς πολλοὶ χωρικοὶ ἢ ἐπλήρωσαν πρὸς 75 ὄκ. ξηρὸν ἀντὶ ἑκατὸν χλωροῦ!!! Τοιαύτη δε καιοσύνη ἢ πρόοδος ἐπικρατεῖ πορ' ήμιν! Καὶ δὲν γίνεται ἄλλως, διότι τὸ σύμβολον σύγειται ἐς τοιῶν τούρκων, τοῦ προέδρου Κιουστῆ ἐφένδη, Χασᾶν ἢ Μουστιφέ ἢ ἕνδες Χοριτσιανοῦ, τοῦ κ. Α. Μ-χατζίδουν ὑπάρχει ἢ ἐτερος ὀγούμαζόμενος Γ. Δημητριάδης, πλὴν μόνον τὸ ὄπομα ἔχει ὡς διακριτικόν· ὅταν πρόκειται ὑπόθεσις τις ὑπὲρ τῆς διοικήσεως, κρῦτος αὐτὸς πιλεῖ ἢ ἐπιμένει εἰς τὴν ὑπὲρ τῆς διοικήσεως γιώμαην του, ὅταν δὲ πρόκειται συμφέρον ζένον πρὸς τὴν διοίκησιν κάθηται ὡς ἄγαλμα! Τοιαύτη εἴναι ἡ κατάστησίς μανί, ἢ θάδες πλέων τὰ λυπτοῦν!

σημβρ. τῆς Ἀσκεδάδης. Ἡ Περσία ἐξεκένωσε διάφορα διαιρεόματα. ἐν μὲν ἡ Ρωσία δὲν πρέπει νὰ ἔγειρῃ ὑχιῶματα. Τὰ δύο κράτη θέλουσιν ἀπανορεύσῃ τὴν πώλησιν ὅπλων εἰς τοὺς Τουρκομάνους. — Ή ολλοὶ αἰδενισταί συνελήφθησαν ἐν Ὁδυσσῷ. — Ἡ ἀγγλικὴ ἐν Ἰρδίαις κυβέρνησις καὶ ἥργησε πάντας τυὺς φόρους τῆς εἰσαγωγῆς ἑκτὸς τῶν φόρων τοῦ οἴνου, ζύθου, υἱοπνευμάτων, ὅπλων, πολεμεφοδίων, ἄλατος ἢ ὁπίου. — Ατασαι αἰΔυνάμεις ἀνεγγράφουσαν τὸ βασίλειον τῆς Σερβίας. — Τὴν 20 ληξαντος οἱ ἐν Ἀγγλίᾳ "Ελληνες ἐώρτασαν τὴν Ἡπειρούσισσαλκήν ἔνωσιν δημοτελέστατα. Ὁ εὐγενῆς Λόρδος Ροσθερὸν προήδρευε τοῦ συμποσίου, ἐν αὐτῷ δὲ Ἀγγλοι ἢ "Ελληνες διηρημένευσαν τὰ ἀμοιβαῖα αντῶν αἰσθήματα ἢ δινεώθησαν αἱ σπουδαὶ τῆς εἰλικρινοῦ τῶν δύο ἐθνῶν φιλίας, ἐν πᾶς ἐν αἴραμένοντας τοσαῦτα ἀγαθὰ ἐν τῷ μέλλοντι. Ὁ Δάσδος Ροσθερὸν, κλείσας τὰς ὑπέρ την "Ελλάδος προπόσεις, συνεβούλευσεν αὐτῷ φρόνησιν ἢ εἰρήνην, ως δύο παράγοντας τῆς προσδοκωμένης εὐημερίπεις τοῦ "Ελληνισμοῦ.

Ἐκ τῶν διὰ τοῦ Αὐστριακοῦ κομισθέντων φύλλων σταχυολογεῖ μεν τὰς ἔξης σπουδαίας εἰδήστεις

Ἐν προιγνελθεῖσα προθεσχῆς κατάλψις τοῦ Αἴσου ὑπὲ τῶν ὄθωμανικῶν στρατευμάτων ἐπέρχεται εἰς ἐπιβεβαίωσιν πατρὸς ὅπερ μέχοι τοῦδε ἀνεγράψαμεν, ποὺ δὴ τὴν ὑφίσιανέης πολιτικῆς κατατάσσω τὸν λόγον τοιεύμενοι. Ἡ κατάληψις αὐτῇ εἶναι βεβαίως δικαίωμα τῆς Πύλης, πραχωρηθὲν αὐτῇ ὑπὲ τῆς τελευταίας συθήκης, ἀλλ' ἡ ἔξασκησις αὐτοῦ κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην δὲν ἀφήνει ἀμφιβελίαν, τι δὴ εἰς Κ] πόλει φυσικώς ἢ σοβαρῶς σκέπτονται περὶ τοῦ μέλλοντος. Ἐπίσημη δὴ ἡ Αὔστρια, σπεύσασαν τροπηγῆ ὃ τὸ λθεπῶν Δυνάμεων κατὰ τὴν ἁναγνώρισην τοῦ βασιλείου τῆς Σερβίας, ἀποδεικνύσσονται προσποθεῖ ν' ἀποφύγει πάσσαν δυσαρέσκειαν ἢ οἰανδήποτε σύγκρουσιν μετὰ τῶν γειτόνων σλαυϊκ. Φύλων· ὅτι δὲ διὰ τὴν τρομόντην ταύτης ἁναγνωρίσεως θὰ ἔξει διτερώσῃ τὴν ἐπὶ τῆς Σερβίας ἐπιρροήν τοῦ ρωσικοῦ κέντρου, ὡς ἐλέχθη, θεροῦντες ὅλῶς ἀπίθανον, ἵνα μὴ ἄλλοι τίτλωμεν.

Μένον ἀληθινὸς ἄξεσθαι μαρτυρεῖ τὸ σπήλαιον
δὴ, μετ' ἣς οὐ ρωμαιονικὴ κυβέρνησις ἐπιτίθεται
χωρίνη εἰς τὰς ἐπλωθήκας της ἀπειράντων
πολεισμάτων ὑλικόν. Ἐν τοῖς ἐπλοποιείοις
τῆς Αὐστρίας ἡ τῆς Γερμανίας κατασκιά
ζειται κατὰ παραγγελίαν τῆς ρωμαιονικῆς
κυβερνήσεως 150000 ὅπλων Μαρτίνη,
τινά τῷ προσθήκη ἐτέρων 150,000, κυρ
ευθύντων κατὰ τὸν ρωσογεωργικὸν πόλ
μον συναπαρτίζουσι τὸ πεσὸν 300,000.
Πρὸς τούτοις η Ρωμαιονία ἔχει ήδη καὶ
τηρησιμάτων πληρίτατα περὶ τὰς 60 πόλ
ροβολαρχίας Κρούπ. .Εν Αὐστρίᾳ ἡ γένεσις
ραστῶν ἐγγάτως ἀπειρά τρατιώτικὰ σκένε
ἀπειρά τὰς γρειφ χιλ. Ιππων.

K. K.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Πρέσβειρυ; τῆς Βουλῆς ἐν Ἀθήναις ἔτη λέγη ὁ ὑποψήφιος τῆς ἀντιπολιτεύσιας κ. Σπυρ. Βαλαωρίτης διὰ ψήφων 122 τοῦ ὑποψηφίου τῆς κυβερνήσεως κ. Ἀνδρουμιχάλη λαβόντος ψήφ. υς 76, μεθέντων δὲ καὶ 12 ψήφων λευκῶν. Συνεπά της ηττης ταῦτης, τὸ ὑπουργικὸν Καμουνδούρου παρηγένθη, νέον δὲ ὑπουργεῖον ἐσχηματίσθη ὑπὸ τὸν κ. Τζικούπην.— Μαία συγκρούσεις ἀγγέλλονται ἐν Τάνιδι καὶ ταξὺ Ἀράβων καὶ Γαλλων.— Κατὰ τηλεφάφημα ἐκ Παρισίων, ἡ ἐπανάστασις ἐν Κρήτῃ πατεῖται κατεβλήθη καὶ ἡ τῆς Ἐρεγγυβίνης δὲ καταβληθήσεται προσεχῶς.— Ἐκ Λαδίνου ἀγγέλλεται ὅτι, καταστρεπτικές σεισμὸς ἐγένετο ἐν Κοσταρίκῃ τέσσαρες λεις κατεστράφησαν· ἐν Ἀλαζούνέλᾳ καὶ ἀδεις ἀνθρώπων ἐφονεύθησαν.— Ὁ "Κ.

Βιοντία τινα φύλλα ἴγραψαν δέ
τὸ μητρόποτες ἀνέστη τρέπεται τῆς :

ριστολῆς τῆς Ἱερευθίνιακῆς ἐπαναστᾶ σεως εἶναι ή ὑπὸ τῶν αὐτοικῶν τροπτευ μάτιων κατοχὴ τοῦ Μισυροβιουνίου. Ἡ εἰ δησις αὐτῇ λίαν δυσάρεστον ἔντυπωσιν πα ρήγαγεν ἐν Μαυροβουνίῳ. Κατὰ τὸν ρωσικὸν "Νέον χρόνον" ὁ ἡγεμὼν Νικόλαος προσεκαλέσατο τὸν συντάκτην τῆς "Φωνῆς τοῦ Μαυροβιουνίου" κ. Παύλοις θετεῖ συ νέτησεν αὐτῷ τὴν δημοσίευσιν ἐντόνου ἄρ θρου κατὰ τῇ Αὐτορίας. Ο.κ. Παύλοις θε τὴν ἐπιούσαν ἔγραψε τα ἐπόμενα.

"Ἡ διδομένη τῇ Αὐτορίᾳ συμβουλὴ πρὸς κατολὴν τοῦ Μινυροβιουνίου ἐγ ἀπο σερηνοὺς ἡμας τῇ εἰλευθερίας, ἦν ἐπὶ πέντε αἰώνας διετύσαμεν, δὲν εἴποι μὲν νέα οὐδέα, ἀλλὰ λίαν ἐπικίνδυνος. Ἡ Αὐτορία φείλιν νὰ σκεφθῇ ὅτι η τραγμάτωσις τοῦ σχεδίου τούτου δὲν εἴναι εὐχερής, ὅτι τὸ Μαυροβουνιον γυνώσκει νὰ ὑπεοστήσῃ ἐ αυτὸ, ὅτι θυδέπτε τὴν εὐδείξη ἡδυτήη νὰ καταλάβῃ τὶ Μισυροβιουνίου, ὅτι οὐ μόνον οἱ αὐτοικοὶ τραπιώται, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ ἀδρεῖοι τούτοις, ἀρχηγούμενοι ὑ πὸ τοῦ γενναίου Σαυλ. ἵματ τὴν ὁδὸν ἀπὸ τοῦ Νίζιτς μέχρι τοῦ Σπινού, δι' ἐξ χιλιάδων ἀνδρῶν ἐτρωσαν, δίνοντο ὁδὸν, ἀλλὰ πρὸς διάνυσιν τῆς ὅπλιτις ὀλίκληρους ἐθεομάδα κατηγάλωσαν! Ἐλθέτωται λοι πὸν ἵ Αὐτοικοὶ, ήμεις ἀναμένουμεν πα τούς!"

Η ΝΗΣΟΣ ΚΥΠΡΟΣ
κατὰ τὸν Γάλλον ALBERT
GOUDRY

(Μετάφρασις κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ Σ.
ΦΡΑΓΚΟΥΔΗ.)

[Συνέχ. ἐκ τοῦ ἡγουνί. φύλλου.]

‘Οραίνεν ἄγοιον ζώον ὑψηλοῦ ἀναστή-
ματος, χωρίεντος βαδίτητος, γλυκυ-
τάτων ὄρθαλμῶν, ἐπειδὴ ἔλαφος δειλὸν
εἶναι ὄμιλύτημαν, οἵσις κατοικεῖ ἐπὶ τοῦ
ὅρους Ὀλύμπου. Τὸ ζῷον τοῦτο ὄνομά
ζεγαὶ ἀγριοπόνταν εἰς περικοπῆν τι-
να τοῦ Oger, δεσπότου τῆς Anglure,
ἐπισκεφθέντος τὸν οὐπον κατὰ τὸ 1399
“Οἱ εασιλεὺς, λέγει, μᾶς ἔτειλεν ὡς
δῶροι: ἑκατὸν πράζατα, πεντήκοντα λα-
γωνὺς ἢ πέντε ἄγρια τρέβατα, ἀτινα ἢ
ξίζε νὰ ἴδῃ τις.” Ἐπειδὴ τὰ Ὀλύμπια
ὅρη δὲν ἔχουσι βάραθρα, η θύρα τῶν ζώ-
ων τούτων εἶνε ὅλως ἀκίνδυνος. Εἶνε με-
γαδικὸν νὰ διατηρηθῶσι ωέχρις ἐ.ι. τῶν
ἡμερῶν ἡμῶν τόσουν μεγύλα ζῶα· τούτο
φαίνεται ἀποδεικνῦν οὐτε οἱ Κύπριοι ὅλοι
γάν εἴησοντο περὶ τὰς κυνηγητικὰς
ἀσκήσεις· ἵσως ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν τὸ
δος τῶν μηρυκαζόντων τούτων ζῶων θὰ
εἰκλίπη, διότι καθίσανται λίαν σπάνια
Ζῶσιν ἀνὰ τρία ἢ τέσσαρα.

Εκτος της αλωπεκος, η Κύπρος δὲν ιχει πέδεν ἐπίφθιμου σαρκοβόφου. Εάνη μη σεσαυγήτηπάλαι εἶχεν ἄγριαζω, ή μικράεκ τασίς της ἐγήνεγκε τὴν ταχειαν κατατρά φήν των. Τονναρτίον οι πρώτοι κάτοικοι τῆς Ασίας ήσαν ἡμαγκασμένοι μας οι σχυροὶ κυνηγοί. Εάν τὰ ψρά έτσιν είναι ἀξιοτήμειατα γεγονότα εν ταῖς περι τὸν ισημερινὸν χώρας ἀλλεδένωσιν, οἱ κατέρρεις ήμῶν εσχον ἐν Εύρωπῃ μακροχροίους μάχις. Αιγανφίβολις ή πρώτη γενεὰ τῶν ἀνδρώπων ήτις δεσφιλούεσκε τὰς πλουσίας κοιλάδας ήμῶν μὲ τὸ γηγαιμούθι τοιν ρισκέρων, τὴν αρκτον φέτην τίγριν τὸν σπηλαίων, ἔσετιθη εἰς τρομερὰς πάλας. Σύγυρχίτεροι τῶν πατέρων ήμῶν οι πρώτοι Κυπρίοι ὄλιγον πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ ή μετα τοῦτον ταχίως ἔκτισθλλάσσουν τὴν ήσυχην των. Η ἱστορία δὲν ἀνέφερε ποτὲ τοὺς Κυπρίους ἐπιτικηδίσιους ή τὸ τοξεύειν ἢ ἀκοντίζειν τὰ ἄγρια μαϊάταις Καίπερ νιὸς Κυπρίου βασιλέως ή ήγεμονίδος ὁ Ἀδωνις, οὐχὶ ἐν τῷ νίσσῳ ταύτη ἴθηρεις τὰ ἄγρια θηρία. Ο μῦθος λέγει οτι ή Ἀφροδίτη ἐγκατέλιπε τὴν ποδιά τὴν αὐτῆς διαμονῆς τῆς Ἀμαθοῦντος ή Πάφου, ἀκολουθῶν αὐτῶν εἰς τὰ δάση τῆς Συρίσ, οὐθα δέρατάς της εὑρε τούτοφον του φοινίκεις άνθος κάπρου. Οι

Καποιοί, μή τραχύταντες τὰ σώματά των, οὐ τοῖς κατὰ τῶν ἀγριῶν ζώων πάχαις, διὸ θαυμός εἴη τοὺς τοῦδε ὄμοιούς των εἰς παχυτάπι, ἐξ ἡ δόξα τοὺς πολέμου εἰς τοῖς ἔλαμψε παρ' αὐτοῖς. Οὕτω τὰ ζῶα, ἀσπερ ἀπατα η λοιπὴ φύσις, συνετείλεσαν εἰς τὸ νὰ παράσχωσιν αὐτοῖς εἴφητι κὴν ὑπερβοῦν.

Ἐὰν κατὰ τοὺς ἀφθαίσιν χρέοντος ἡ βῆρα ὄλινον εἴναι Κύπρῳ περιεθάλετο, οὐ ἀλλίας ὅμις ὁφειλει τὰ ἥπαι ἐν τῷ σωθιστέρων γυμνασμάτων, ὡς συντάσσει παρ' ὅλοις τοῖς ιησιωτικοῖς λαοῖς: ἀλλὰ σῆμερον ἐν τῷ ἕπει τῷ αὐτῇ ὡς ὅλα τὰ λοιπὰ ἐμπράνθη, αἱ μόναι δὲ εἰς διατηρήσασαι σημαντικότητά τινα εἶναι εἰς σπουγγαλιῶν. Παρευρέθημεν εἰς τοὺς εἰς αὐτῶν. "Αμα η λέμβος ἔφθασεν εἰς τὰ κατάλληλα μήρη, οἱ ἀποτελοῦντες τὸ πλήρες φωμα αὐτῆς ὀκτὼ ἄνδρες, γυμνωθέντες ἐντελῶς, ὅρθιοι ἐπάθησαν πιροὶ τὴν δέορυ ἀκίνητοι ἔχοντες τὸ Ἐλένια προσηλωμένων ἐπὶ τῆς Σαλασσῆς. Τότε οἱ εἰς διέκριψε σπάγγον, ἐκέντα τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ [τοῦ σπάγγου] ἐγένετο σφυριτος ἐπὶ τινας τιγμὰς ἢ πάλιν ἀναφανόμενος ἔφριπτε τὸν σπάγγον εἰς τὸ έπικος τῆς λέμβου ἀναλαμβάνων ἢ πάλιν τὴν ἰδίαν τάσσιν. Ἡτο οὐραῖον βεβείω. Σέπια ή βλεπόμεν τοὺς ὀξυδερκεῖς τεύγους ἀνθρακας διὰ τοῦ βλέμματος βολίζοντας τὰ θύσατα, κατέκενθεντες ἐντος αὐτῶν ἢ πάλιν ἐπιερχομένους κολυμβῶντας μετὰ τεσαντης ἀφελείας ὡς θαλάσσια ζῶα. Οἱ πλεῖστοι τῶν θραίνων σπάγγων εἴνεις ἐκ Κύπρου ἢ Μικρᾶς Ἀσίας. Οἱ λεπτότεροι ἢ ὄμαλότεροι ἐσρογγυλισμένοι εὐρίσκονται εἰς τὰ έπικος τὰ σκεπασμένα ἐκ τῆς κυήσεως τῶν κυμάτων. Οἱ ἐκ Κύπρου κ. Τατδίευ μοὶ ἔδωκε σπάγγον, ὃς εἰς εἴσως ὡραιότερος ἔξι ὅσων οἱ φυσιολόγοι γνωρίζουσιν, εἴτε ἐνεκα τοῦ τερατίνιου μεγέθους του εἴτε -ης ἐντελετάτης ὄμαλότητός του ἢ τοῦ ὅρνος ὃ βουλόμενος θύνεται νὰ τὸν ἴδῃ ἐν ταῖς τοποῖς τοῦ Κήπου τῶν φυτῶν, ἔνθα κατεσκεύασαν διὰ αὐτὸν ἴδιαιτέρων ναλίδα.

Τὰ κατοικίδια ζῶα εἶναι τέσσον συνδεμένα μὲ τοῖν έισιν τοῦ ἀνθρώπου, ὡς εἰς ἀρκεῖ νὰ ρίψῃ τις ἐν βλέμμα ἐπ' αὐτῶν δὲτὰ νὰ μαντεύειν πολλά χαρακτηριστικά ἔθνους τινός. Οἱ φίλεργοι κάτοικοι τῶν ἀγρῶν ἡμῶν ἔχουσι δύο ἀναπτυστάτους βοηθεῖς, τὸν ποιμενικὸν ἢ τὸν θηριτικὸν κύνα. Εν Κύπρῳ ὄλιγον φροντίζουν τοὺς διατρέφωσι θηρευτικοὺς ἢ ποιμενικοὺς κύνας. Υπάρχουσιν ὄλιγοι λακωνικοὶ κύνες, ἀλλὰ λίαν σπάνιοι ἢ ἡμελημένοι. "Ολοὶ οἱ ἄλλοι κύνες εἴνεις ἐκ τῆς οἰκογενείας τῶν ἀποτροπιών εἰκενιῶν ζῶων τῆς Κωνσταντινούπολεως, εἰκόνων τοῦ φκυηροῦ έισιν τῶν δουσουλμανικῶν λαῶν. Οἱ κύνες οὗτοι, ἀδέσποται ὄντες, ἀπώλεσαν εῦτον ἐν αὐτὸν τὸν τῆς πίεσεως χαρακτήρα, διότις διακρίνειν αὐτοὺς τῶν ἄλλων ἐντων εὔρισκονται δὲ τὴν τροφὴν τῶν ἐπιτρούντες ἀγά τὰς ἀκαθάρτους ὄδους τῶν χωρίων, ἣν οἱ κάτοικοι δὲν τοὺς ἐξικούσι, διότι τὰ ἀθλια ταῦτα ζῶα εὐτερεῖται τὸν ἀκτηρίδην τον, ἀπολλάττοντα

πούτοντος τοῦ κάποιουτοῦ γὰρ ρίπτωσι μακροῖν τὰς ἀκαθαρσίας. Αἰγεὶς τῶν κυνῶν, πόσοι λαμπεῖ θὰ κατέτεφεν τὰς μειουσιλμονικὰς χώρας!

[ἀκολούθει.]

ΑΥΣΙΣ

τοῦ 7 αἰγαίων.

Κλειδ., ίδ., Ιώ.

ΑΥΤΑΙ

Ἐν Λεμησσῷ οἱ κκ. Ν. Σ. Φραγκούδης Γ. Κ. Τοργαρίτης, ή κ. Ε. I. Καραγεωργιάδης, οἱ κκ. Μ. Εύθυβουλος, ή I. Καραγεωργιάδης.

Ἐν Λέρνακῃ ὁ κ. Λ. Ζ. Πιερίδης. Τὸ δέλυσε ἐπὶ ὁ ἐν Αλεξανδρείᾳ κ. Αγαθοκλῆς Ι. Μιχαηλίδης.

ΑΥΣΙΣ

τοῦ 8 αἰγαίων.

Κύπρος, Κύπρος, κύριος.

ΑΥΤΑΙ

Ἐν Λεμησσῷ οἱ κκ. Αι. Σ. Φραγκούδην ἢ Ε. J. Καραγεωργιάδην, οἱ κκ. Ν. Σ. Φραγκούδης, Μ. Εύθυβουλος, Ι. Καραγεωργιάδης, Εύ. Διαλίτης, Β. Μιχαηλίδης, Γ. Παυλίδης, Γ. Σ. Φραγκούδης, Σ. Μενάρδου, Μ. Δ. Φραγκούδης, Ν. Κ. Λανίτης, Π. Χ. Μεδινός.

Ἐν Λέρνακῃ οἱ κκ. Λ. Ζ. Πιερίδης, Μ. Θ. Βαλδασερίδης. Ἐν Γερμασσόγεια ὁ αἰδ. Παπα Αλέξιος δημοδίδ. Ἐν Μανδρισσῷ οἱ κ. Σ. Μεληδώνης δημοδίδ.

ΛΥΣΙΣ

Εἰς τὸ δέκα φύλλον τῆς "Αληθείας" Τὸ αἰγαίγμα τὸ ἔβδομον μετέχει εὐφυΐνες.

Δάμαλις, ίναι ή Ιώ.

Πόνος, Ήρεια, Ιώ.

Κύριος ὄλοκληρον ίντη Κλειδ.

Τοῦ ἄλλου δὲ αἰγαίων, εἴναι εἰκελοις ή λύσις.

Η Κύπρος Κ(ε)ντρος γίνεται εἴναι τὴν ζεικόδισης.

Μ. ΕΥΘΥΒΟΥΛΟΣ.

ΑΙΝΙΓΜΑ

9

"Αψυχον εἴπαι, κύριος ὄμις τρομάζεις

τὴν συμβουλήν μου ἢν δὲν δεχθῆς.

Πατήρ μου εἴσαι πλὴν μὲ θαυμάζεις

ἢ εἰς πάν νεῦμά μη ἀκολουθεῖς.

Πόδας ίντη έχω, πέσω μια πρέχει,

χεῖρας δὲν έχω, σὺ μὲ κρατεῖς,

Βλέμμα δὲν έχω, κύριος προσέχεις

εἰς διὰ βλέπων μὲ άκολουθεῖς.

"Οὖν ἀφέτον ἀλανθάστως

μαζῆ μου έδαιζεν ἀνενδοιάστως.

Ἐγώ σὲ φέρω η σὺ μὲ φέρεις

διά έρημίας εκληροῦ, μακροῦ,

Πλὴν πρόσεχε με εἴναι θὰ εύρης

πέρας ὄδου σου τῆς τρομερᾶς.

"Ἄντη τοι πράττω ἐν διν κοιτάζεις,

καὶ εἰς διγείων μὲν δὲν πυαθήσῃς,

Τὰς οδηγίας μὲν δὲν φυλάξῃς,

παλιά βαρέως θὰ ταιδευθῇς.

Ἐν Λεμησσῷ.

ΣΤΥΛ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ.

10

Πιούτης ἔκαστος ὁ Πλάστης εἰς τὴν ἀρχὴν

πηγὴν τοῦ ποτίζη θεραπεύεις οὐχιντοῖς.

τὴν γῆν:

Ἐν Λεμησσῷ.

Β. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Η ΑΣΘΕΝΗΣ ΛΥΡΑ.

ητοι

λυρικὰ ποιημάτια Βασιλείου Μιχαηλίδου

Εἰς σύγδοον ἐκ 44 σελίδων. Τιμὴ διὰ τοὺς συνδρομητὰς σελίδιον ἐν ἡ διὰ οὓς μὴ συνδρομητὰς φράγκον ἐν ἡ ημέσιον Ενδισκεται παρὰ τῷ ποιητῇ εἰς Λεμησόν οὐδὲν τῷ Τυπογραφείῳ τῆς "Αληθείας".

Εἰδοποιήσεις.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΥΠΟΠΡΟΞΕΙΟΝ ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩΙ.

"Οσοι τῶν ὑπηκόων, Ἐλλήνων δὲν ἔχουσι τὰ διαβατήριά των κατεσθίμενα εἰς τῷ ἐνταῦθα 'Ελληνικῷ 'Υποπροξενείῳ, εἰδοποιοῦνται διὰ ταῦτης ὅπως λάβωσι ταῦτα ἐκ τοῦ Δημαρχείου ἢ προσαγάγωσιν εἰς τὸ 'Υποπροξενεῖον.

Ἐν Λεμησσῷ τῇ 24 Φεβρ. 1882
Ο 'Υποπρεξενός
Γ. ΜΩΡΟΣ.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ

Η ΑΛΒΙΩΝ.

Διευθυνθόμενον ἡπο.

Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ.

Ἐν τῷ ποδομήτῳ παραθαλασσίῳ τοῦ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ, κειμένῳ ἐν τῷ κεντρῳ κωτέρᾳ θεσι τῆς πόλεως ἀγορᾶς, εὐρίσκει ὁ προστερχόμενος μεγάλην περιποίησιν, καθαρίστητα ἢ καλῶς κατασκευαζόμενα φαγητά. Ἐν τῷ ἄρω δὲ πατώμητο τοῦ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ ἡ πόρχουσι δωμάτια μετὰ κλινῶν. Γίνονται ἐν αὐτῷ δεκτοὶ ἢ συνδρομητοὶ μὲ τὸν ιῆτην.

Τιμαὶ συγκαταβατικαὶ, ὑπηρεσία ἀρίστη.

Ἐν Λεμησσῷ τῇ 4) 16 Φεβρουαρ. 82.

ALBION HOTEL

Kept by Mr.

K. CONSTANTINIDES.

In this new built maritime hotel situated in the most central place of the town and market, the comer will find great attendance, cleanliness and well prepared and delicate dishes.

In the upper story of the building there are bed-rooms and subsribers are accepted per month. Moderate prices with the best attendance.

For further particulars apply to,